

30-4-1975 Là Ngày Gì?

Lê Phi

Ngày 30 tháng 4 năm 1975 mãi vẫn là một điểm mốc quan trọng trong lịch sử Việt Nam. Ngày này đã có những tên gọi khác nhau “Ngày Giải Phóng Miền Nam”, “Ngày Thống Nhất”, “Ngày Hòa Bình”, “Ngày Quốc Hận” hay “Ngày Mất Nước”. Thử xét xem tên gọi nào chính xác nhất cho ngày này.

Trước hết tên gọi của CSVN “*Ngày Giải Phóng Miền Nam*”. Theo định nghĩa, giải phóng là sự cởi bỏ những gông cùm, trói buộc, kiềm chế, ngăn cản để được tự do hơn, có nhiều lựa chọn hơn, có nhiều quyền hạn để tự quyết định cho chính mình hơn. Sự thật cho thấy sau ngày 30-4-1975, toàn bộ Việt Nam trở thành một nhà tù lớn với vô số trại tù nhỏ mọc lên ở khắp nơi. Tất cả các quyền tự do người dân miền Nam có trước đó đều bị tước đoạt. Tài sản, sinh mạng, nhân cách, phẩm giá con người đều bị chà đạp, không còn được tôn trọng như trước. Như vậy ngày 30-4-1975 không là ngày giải phóng miền Nam mà là ngày toàn bộ Việt Nam là nhà tù dưới sự cai trị của đảng CSVN.

“*Ngày Thống Nhất*” thì đúng về hình thức nhưng lại lập lờ về nội dung bởi vì trước đó chỉ có một nửa dân tộc bị mất tự do và sau đó toàn thể dân tộc bị cầm tù dưới sự cai trị của đảng CSVN. Chắc chắn rằng những người mất tự do trong lao tù không bao giờ muốn thấy sự đoàn tụ với người thân của mình trong cùng hoàn cảnh mất tự do bị giam cầm như mình. Như vậy tên gọi này khiếm khuyết vì chỉ là mỹ từ che dấu một sự thật xấu xa phía sau là sự mất tự do của toàn bộ dân tộc.

“*Ngày Hòa Bình*” lại càng không đúng vì có hòa hay không, và có bình (đẳng) hay không sau ngày 30-4-1975? Gần như toàn bộ người dân miền Nam sau ngày này trở thành một loại tù hạng thấp nhất, bị phân biệt đối xử trong mọi mặt của đời sống và không ít người đã là mục tiêu của sự trả thù hèn hạ của ĐCSVN rất nhiều năm sau đó. Đúng ra nó là ngày chấm dứt chiến tranh tự vệ của miền Nam, là ngày người dân miền Nam không còn được chiến đấu để bảo vệ tự do của chính mình chứ không có nghĩa là ngày có hòa bình. Con số những người phải hy sinh sau đó đâu có thua kém gì trong cuộc chiến tranh xâm lược miền Nam (chết trong trại giam, trong vùng kinh tế mới, trên đường vượt biển, vượt biên, vì kinh tế lụn bại bởi sự kiêu hãnh ngu dốt của đảng CSVN, ...) thì làm sao gọi là hòa bình?

Ngày 20 tháng 7 năm 1954 miền Bắc Việt Nam bị rơi vào tay CS và tới ngày 30 tháng 4 năm 1975 toàn bộ nước Việt Nam bị cưỡng chiếm bởi bè lũ công cụ tay sai ngoại bang Nga Tàu. Dân tộc Việt hoàn toàn mất tự do, mất cả quyền tự chủ quyết định vận mạng đất nước của chính mình. Tất cả các quyết định quan trọng liên quan tới vận mạng dân tộc đều bị định đoạt từ Mạc Tư Khoa hay Bắc Kinh và cứ thế tập đoàn bán nước CSVN cong lưng cúi mặt thi hành. Không những vậy chủ quyền lãnh thổ và lãnh hải của Việt Nam cũng mất dần vì bọn bán nước CSVN đã đặt quyền lợi cá nhân, bè đảng của chúng trên quyền lợi dân tộc, dâng đất nước tổ tiên để lại cho quan thầy Trung Cộng. Người dân Việt Nam dưới bạo quyền CS bị ngoại nhân đánh đập, ức hiếp, cướp bóc, thậm chí bị giết chết trên ngay chính đất nước mình đã không được nhà cầm quyền CSVN bênh vực, mà chúng còn vô cảm đồng lõa với thủ phạm đập tắt phản kháng tự vệ của người dân.

Trước kia dưới chế độ thực dân Pháp, người dân Việt không có quyền tự chủ quyết định vận mạng chính đất nước mình vì chúng ta đã mất nước vào tay giặc Pháp. Tuy nhiên sự bảo vệ người dân thuộc địa Việt Nam của chính quyền thực dân Pháp còn hơn hẳn sự bảo vệ người dân Việt dưới chính quyền CSVN hiện nay. Như thế ngày 30 tháng 4 năm 1975 quả thật là **ngày mất nước** hay là **Ngày Quốc Hận** cho toàn dân tộc Việt Nam chứ không riêng gì cho miền Nam Việt Nam. Ngày 30 tháng 4 năm 1975 là bài học cho cả người dân hai miền Nam Bắc. Bài học cho người dân miền Nam là Tự Do và Quyền Tự Chủ của Dân Tộc là Trách Nhiệm của mỗi một người trong chúng ta. Chúng ta phải chiến đấu để bảo vệ tự do chứ không thể thờ ơ, khoán trắng cho người khác như quân đội, chính quyền, ... Bài học cho người dân miền Bắc là phải sáng suốt để không bị chính quyền lừa đảo lợi dụng lòng yêu nước làm các việc phản bội lại quyền lợi dân tộc nhằm phục vụ cho mưu đồ bán nước cho ngoại bang. Vì vậy ngày 30 tháng 4 luôn luôn là Ngày Quốc Hận của toàn dân Việt Nam, để nhắc nhở cho chúng ta hôm nay và cả thế hệ con cháu mai sau lỗi lầm đã xảy ra vào năm 1975.

Ngày Quốc Hận năm nay 2013, chúng ta, tất cả đồng bào hai miền Nam Bắc nên thấp nén hương lòng tưởng niệm tất cả các chiến sĩ và người dân đã hy sinh vì Tự Do, vì quyền Tự Chủ của Dân Tộc, những người quân nhân miền Nam chống lại sự xâm lăng của chủ thuyết cộng sản, những người cán binh bộ đội miền Bắc đã bị

lừa đảo - xâm lược miền Nam nhưng tưởng rằng chiến đấu vì quyền tự chủ của dân tộc Việt. Sự hy sinh của các cán binh cộng sản đã xuất phát từ lòng yêu nước vẫn xứng đáng được ghi nhận và trân trọng dù rằng hành động xâm lăng miền Nam là đi ngược lại với quyền lợi dân tộc. Các hành động làm lỗi đó cũng đáng được tha thứ vì họ đã bị lừa dối, bị lợi dụng lòng yêu nước, vô tình làm công cụ cho đảng CSVN. Bè lũ tay sai bán nước đảng CSVN chính thật là những kẻ có tội ác với dân tộc.

Xin đề nghị tất cả chúng ta dù ở nơi đâu hay làm việc gì, vào ngày 30 tháng 4 năm nay hãy dành một khoảng khắc thời gian mặc niệm cho những người con đất Việt đã nằm xuống vì quê hương dân tộc. Đồng thời kể từ nay trong ngôn ngữ hàng ngày của chúng ta, chúng ta phải dứt khoát loại bỏ các cụm từ ngữ “Giải Phóng” “Hòa Bình” “Thống Nhất” khi gọi mốc thời gian này.

Ngày Quốc Hận là ngôn ngữ chính xác nhất cho ngày 30-4, nhưng trong những trường hợp chẳng thể dùng nó thì dùng nguyên mốc thời gian “ba mươi tháng tư bảy lăm”. Chúng ta cần phải xác định rõ ràng lập trường tư tưởng qua ngôn ngữ chính xác để không có thể bị lừa gạt hay vô tình lừa dối người khác nữa.

Thử nghĩ nếu chúng ta dùng chữ “Ngày Giải Phóng” thì có phải chúng ta đã vô tình chấp nhận sự thống trị của đảng CSVN trên dân tộc, và làm sao chúng ta có thể giải thích cho các thế hệ con cháu về sự đau khổ cùng cực của toàn dân Việt kể từ sau ngày này? Nếu chúng ta đã quyết định chọn lựa đứng về phía dân tộc chống lại âm mưu dăng tổ quốc cho ngoại bang của bè lũ tay sai bán nước CSVN thì điều đầu tiên chúng ta cần phải xử dụng ngôn ngữ chính xác để không bị lợi dụng làm lu mờ chính nghĩa dân tộc. Đó là bước đầu trên con đường tranh đấu đòi lại tự do và quyền tự chủ cho dân tộc Việt.

Xin đề nghị với đồng bào đang sống ở khắp nơi trên thế giới hãy giải thích cho người dân bản xứ hiểu rõ được thực chất của ngày này và tránh xử dụng ngôn ngữ tuyên truyền của CSVN như “Liberation Day”. Đồng thời nên nhấn mạnh rằng đó không phải là ngày của riêng người dân miền Nam Việt Nam mà là ngày của toàn dân tộc bị mất mát. Đừng rơi vào cái bẫy ngày “Nam Việt Nam” mà một số trí thức (lại trí thức) đang ồn ào về với. Xin đề nghị Ngày Quốc Hận dịch sang tiếng Anh là National Abomination Day (hay là Day of National Shame) để làm sáng tỏ ý nghĩa của ngày này.

Lê Phi